

FEDERATIE FRANDO

SINT-FRANCISCUS | SINT-ANTONIUS | DON BOSCO

SINT-JACOB OPNIEUW THUIS IN LEUVEN

...een stemmige viering met als thema 'In de schoenen van Sint-Jakob'

Meer dan vijftig jaar bleef de toekomst van de Sint-Jakobskerk een groot vraagteken. Het gebouw dreigde weg te zakken in de moerasige ondergrond en was uit veiligheidsoverwegingen gesloten.

Het interieur werd ontmanteld en vervangen door een woud van roestige schoren en betonnen balken. Na grondig studiewerk en nauwkeurige monitoring uitgevoerd door het Lemaire Centrum voor Monumentenzorg kreeg men een veel beter zicht op de stabiliteitsproblemen en werd duidelijk dat ze op te lossen waren.

Toch was het nog wachten tot 2018 alvorens men kon beginnen met de uitvoering van restauratie- en verstevigingswerken. Onder de zuilen van het schip werd paalfundering aangebracht die reikt tot onder de veenrijke bodem waarop de kerk werd gebouwd.

De scheuren in de wanden die het gevolg waren van de voortdurende zetting van het gebouw werden gestabiliseerd met horizontale muurankers. Tot slot werden de gewelven van de zijbeuken en de luchtbogen die waren ontmanteld opnieuw heropgebouwd.

In 2020 waren de werken klaar. De schoren werden verwijderd en men kon beginnen denken over de toekomst van de kerk en verdere restauratie. Met de herbestemming wil men in de eerste plaats de kerk terug een plaats geven in het collectieve geheugen van de buurt. In de plannen die voorliggen wordt de kerk gezien als een overdekte plaats, met de nadruk op multifunctionaliteit en polyvalent gebruik.

In die zin lopen er in 2024 een aantal projecten. Op 25 juli mocht het Vlaams Genootschap van Sint-Jakob te gast zijn in dit eeuwenoude gebouw.

Die dag is namelijk de naamdag van bekende apostel die volgens de legende in het uiterste westen van Spanje is begraven en naar wiens graf elk jaar duizenden pelgrims op stap gaan. Ook vanuit Vlaanderen. De pelgrimswegen naar Santiago de Compostela staan al sinds enige tijd opnieuw in de belangstelling. Ook Leuven heeft tijdens het hoogtepunt van de pelgrimage naar Santiago talloze pelgrims zien voorbijtrekken.

Om dat te herdenken werd een Via Lovaniensis ontworpen die men te voet kan afleggen en aansluit op het netwerk van de jakobswegen richting Santiago.

De Leuvense Sint-Jakobskerk vormde het gedroomde kader voor een stemmige viering met als thema 'In de schoenen van Sint-Jakob'. We zijn namelijk allemaal op de een of andere manier pelgrim, met de moeilijke momenten maar ook met

de kansen die dat inhoudt.

Daarom zijn zowel het steentje als de pijl erg herkenbaar als symbool voor een pelgrim. Het koor van het Genootschap zorgde voor de passende begeleiding. Aan het slot volgde nog een krachtige oproep: 'Ga op weg! Je bent voor de weg

geboren. Iemand komt je tegemoet. Iemand is naar jou op zoek. In het schrijn aan het eind van de weg, in het schrijn op de bodem van je hart. Hij is je vrede. Hij is je vreugde; **God gaat allang met je mee!**

Dirk Aerts

Daarom zijn zowel het steentje als de pijl erg herkenbaar als symbool voor een pelgrim

Colofon

DIENST ABONNEMENTEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
dienst.parchiebladen@kerknet.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
contact@otheo.be
redactie@otheo.be
www.otheo.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien@treviplus.be
www.treviplus.be

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

KERK & leven is een uitgave van
Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Geert De Kerpel

Diocesane redactie Aartsbisdom
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@otheo.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN
Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON
DON BOSCO

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-FRANCISCUS en
EINDREDACTIE FRANDO
Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN
DON BOSCO
Jef Wauters,
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte Lostraat 202
3010 Kessel-Lo
0496 214 614
Parochiesecretariaat:
Léon Schreursvest 33
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS
Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
Open op dinsdag en donderdag
van 09.30 u. - 11.30 u.
Het kan nuttig zijn vooraf te bellen
op 016 25 04 59
of liefst op 0492 319215

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS

Zondag 25 augustus 2024
21ste zo dh jaar

10u. Viering

Voorgangers: Rony Timmermans
en Lieven Dries
Lector: Guido Lauwerier
Zang: Guy Saenen
Orgel: Anna Rusakova

Zondag 1 september 2024
22ste zo dh jaar

10u. Viering

Voorganger: Pr Ghislain Kasereka
smm en Gaston Eysermans
Lector: Cécile Van Hoecke
Zang: Eddy Van Espen
Orgel: Anna Rusakova

SINT-ANTONIUS

Zondag 25 augustus
Geen viering

Zondag 1 september
23ste zondag door het jaar B

11 u. woorddienst met CD-muziek
Voorganger: Mirjam Van Lammeren
Assistent: Mieke Vanhooymissen
Lector: Kaat Gorissen
Homilie: Mirjam Van Lammeren
Beelden: Leo Swinnen

DON BOSCO

Zondagsvieringen om 10.30 u.
1, 15 en 29 september
13 en 27 oktober

Kom bevrijden
150 gebeden

Blarend in het boek van Huub Oosterhuis
'Kom bevrijden. 150 gebeden' vind ik deze
tekst:

Bij alles wat gebeurt
schrikwekkend, menonwaardig,
open ons hart en ons verstand
voor wat óók gebeurt
en geschiedenis maakt:
gerechtigheid die volbracht wordt,
mensen die zich inzetten
ten einde toe en zich houden.
Dat onze ogen opengaan
voor die flitsen
van een nieuwe wereld
die ook te zien zijn.

Dat wij volharden in onze verwachting
dat wij ons niet laten intimideren
door wie de macht hebben,
nu nog wel, maar ooit niet meer.

dat wij vindingrijk
de kleinste kansen leren benutten
om vrede te stichten, recht te doen;

dat wij de moed niet verliezen,
dat wij die in ons spreekt van vrede
niet wantrouwen, als een illusie

dat wij staande blijven in het geloof
dat niets onmogelijk is
bij God- Ik zal er zijn.

Lieve Neukermans

Laat ons bidden

Waarom roepen mensen de
hulp in van heiligen

Onze Heer Jezus Christus spoort ons aan om zonder ophouden te bidden. Dit betekent dat we regelmatig moeten bidden en de rest van onze tijd doorbrengen in een geest van gebed, in gemeenschap met God en met onze medemensen. Net zoals anderen zich gedragen kunnen voelen door ons gebed, kunnen we ook zelf vragen om aanwezig te zijn in de gebeden van onze broeders en zusters.

We vertrouwen onze intenties aan hen toe, zodat ze die in hun hart kunnen sluiten en al biddend voor ons kunnen bemiddelen bij God. Dit wordt ook 'voorspreken' genoemd: iets vragen aan God, niet voor jezelf, maar voor een ander.

Niet alleen bekende namen

We hebben allemaal wel eens nood aan vertroosting of steun. De heiligen, die tijdens hun leven met dezelfde problemen als wij hebben geworsteld, staan aan onze zijde. Ze zijn met ons verbonden en bieden een luisterend woord. Onder hen vind je niet alleen de grote, bekende namen, maar ongetwijfeld ook bepaalde familieleden, vrienden en kennissen. Kinderen van God die een leven vol geloof en liefde hebben geleid, vaak in alle eenvoud. Hun bestaan is bijna ongemerkt voorbijgegaan en toch zijn ze voor jou van grote betekenis geweest.

Bemiddelaars bij God

Waarom richten we, als het moeilijk gaat in ons leven, een smeekgebed tot onze beschermheiligen? Wellicht omdat ze toegankelijk overkomen. God lijkt onbenaderbaar, veraf, 'in den hoge'. Maar de heiligen zijn Gods beste vrienden. Hun leven speelde zich af onder zijn welwillende blik. Als we ons richten tot hen, richten we ons dus ook tot God, van wie ze tijdens hun aardse leven hebben gehouden. Eigenlijk bidden we niet tot de heiligen zelf, maar vragen we hen om voorspraak. We vragen of ze zouden bemiddelen tussen God en onszelf. We roepen hun hulp in wanneer we nood hebben aan steun en bescherming, of inzicht willen krijgen in de grote levensvragen waarmee we worstelen. De heiligen luisteren naar ons gebed, je hoeft niet bang te zijn om hen aan te spreken.

De ene vraagt Louis-Marie Grignon de Montfort om voorspraak, de ander smeekt Theresa van het Kind Jezus om hulp. In onze tijd is het niet ongewoon dat mensen doelbewust voor deze of gene heilige kiezen, afhankelijk van hetgeen ze willen verkrijgen.

Zo werd de heilige Rita de kampioe-

ne van de 'hopeloze' gevallen' en werd Sint-Antonius van Padua specialist in verloren voorwerpen. De 16e-eeuwse Theresia van Avila had de gave een sterke intimiteit met de Heer te ontwikkelen: waarom vragen we haar niet om ons hetzelfde te leren. Sint-Monica bad veel voor haar zoon, die haar deed wanhopen door zijn gedrag. Trouwens, de zoon in kwestie was niemand minder dan Augustinus, die tot een groter heilige en kerkvader zou uitgroeien.

Getuigen, vrienden, rolmodellen

Christenen hebben altijd de hulp van heilige mannen en vrouwen ingeroepen. Ze maakten deel uit van ons geloof en ons leven. We vereren hen omdat ze ons op duizend-en-een verschillende manieren de weg wijzen naar Jezus Christus, de enige Heer en Bemiddelaar tussen God en de mens. Heiligen herinneren ons eraan dat heiligheid zelfs kan bloeien in ons eigen leven, ook al is het getekend door ups en downs. Heiligen zijn getuigen, vrienden en rolmodellen voor ons. Laten we hen aanroepen zodat ze ons kunnen helpen om hun goede voorbeeld te volgen. Laten we, net als zij, ruimhartig ingaan op Gods oproep.

Bidden voor onze medemensen is de eerste manier om hen graag te zien. Het gebed helpt ons om dicht bij hen te zijn. Als we ondanks alle tegenslagen en beproevingen toch in staat zijn om vol vertrouwen verder te gaan, hebben we dat misschien wel te danken aan de voorspraak van de vele heiligen die ons hebben beschermd en begeleid.

In het bijzonder denk ik aan Marie, de moeder van God, die ook de 'eerste heilige' en 'de koningin van alle heiligen' wordt genoemd. Het is goed om onze Kerk en ook onszelf toe te vertrouwen aan de Maagd. Op haar voorspraak schenkt God ons de kracht van het geloof, hoop wanneer we ons verlaten voelen en naastenliefde in onze omgang met anderen.

Bid voor ons

'Bid voor ons, arme zondaars, nu en in het uur van onze dood.' Ontelbare keren heeft Maria deze woorden aan gehoord. Maar ze is ze niet beu gehoord, integendeel. Ze nodigt ons uit om ons verdriet en de zorgen van deze wereld aan haar te blijven toevertrouwen. Maria is een richtsnoer voor ons gebedsleven.

God luistert naar ons wanneer we hem aanroepen. Hij schenkt ons zijn Geest, telkens we erom vragen. Op de een of andere manier geeft Hij altijd gehoor aan onze gebeden. Soms komt zijn antwoord onverwachts, maar altijd kiest hij het beste voor ons. Laten we Hem vragen - om met de hulp van Maria - ons geloof te versterken en standvastig te worden in ons gebedsleven. Moge Hij ons de genade schenken om trouw te blijven in het gebed, vertrouwend op zijn liefde voor de mensheid

(Ghislain Kasereka)

Mijn grote droom was altijd om te schrijven

Maria Van Eepoel: "Met Jaak Jaeken en Rita Ruys geniet ik van het optreden van de Kerkpoortclochards in WZC Dijlehof Leuven"

Wie is Maria Van Eepoel?

Ik ben als oudste meisje van vier in Ramsel geboren op 27 juni 1947: de warmste dag van de eeuw met 38,8 graden. Na drie dagen barenswecen kwam ik eindelijk ter wereld, 4,200 kg. Mijn hele leven heb ik te horen gekregen hoeveel pijn ik mijn moeder heb aangedaan. Daarom wou ze mijn verjaardag nooit vieren. Voor de verjaardagen van mijn drie jongere zussen werd een taart gebakken, mijn verjaardag werd genegeerd. Van mijn moeder herinner ik mij

alleen maar boze blikken. Nooit maar één positief woord.

Ik volgde de lagere school in Ramsel maar vanaf het 4e leerjaar moest ik naar Aarschot op internaat. Heel streng: wij moesten uren met gebogen hoofd zitten en moesten ons gedeisd houden. Terwijl wij ons wisten en kleedden moesten wij Franse gebeden opzeggen. Ik was altijd heel bang, zowel thuis als op school. Ik hield me altijd op de achtergrond om vooral niet op te vallen.

Ik volgde de Grieks-Latijnse, een afdeling die voor het eerste startte in

Sancta Maria Aarschot. Van 18 tot 20 jaar studeerde ik in het regentaat van Vorselaar, waar ik de vakken Nederlands, Engels en godsdienst koos.

Ik kon direct beginnen werken in Regina Pacis in Ramsel en eveneens in Paridaens Leuven.

Mijn toekomstige schoonmoeder was daar buiten mijn weten gaan solliciteren voor mij, maar de directrice vertelde haar dat ze niemand aannamen buiten hun eigen regentaat en toch kon ik daar tot mijn grote verwondering beginnen. Ik moest eerst zoeken waar die school zich bevond!

Ik gaf heel graag les, ik deed dat met hart en ziel. Ik voelde me een echte **leerkracht**, met de nadruk op de tweede lettergreep. Ik heb niet alleen mijn vakken onderwezen, maar vooral mijn leerlingen (12 tot 15 jarigen) levenslessen gegeven om een zo goed mogelijk MENS te worden door:

- eerst nadenken, dan spreken.
- respect tonen, attent zijn, iemand laten uitspreken.
- empathie hebben: hoe voelt dat voor de ander?
- leren luisteren, heel belangrijk!
- sorry zeggen als je fout bent geweest.
- ongevraagd iets voor de ander doen, enz. enz.

Ik hoop dat mijn leerlingen dit ter harte hebben genomen!

Ondertussen was ik getrouwd met Hugo en kregen we twee zonen lort na mekaar. Ik was heel blij met mijn jongens want ik gaf toen alleen les aan meisjesklassen. Gemengd onderwijs bestond toen nog niet in het katholiek onderwijs.

Mijn man was twee maanden op pensioen toen hij getroffen werd door een hartstilstand. Hij was 55 jaar: nooit gerookt, nooit gedronken, veel gesport en altijd op hetzelfde gewicht gebleven. De artsen hebben hem er door gehaald, maar Hugo kon niet meer lopen of staan, niet meer spreken of slikken. Zijn hersens waren twintig minuten zonder zuurstof gebleven en dat was fataal. Zijn voeding werd met een sonde rechtstreeks in de maag gebracht. Uiteindelijk waren zijn handen zo misvormd dat zijn duimen moesten geamputeerd worden.

Die lijdensweg met zijn onmenselijke toestanden hebben wij samen vier jaren gedragen. Maar dat weegt, dat kan ik u verzekeren. Daarom ben ik 100% voor euthanasie. Als het leven alleen maar last, lijden en pijn is, en er is totaal geen zicht op beterschap, dan mag je het leven terug geven, vind ik.

Waarvoor ben ik dankbaar?

Omdat ik na een moeilijke start, mezelf toch nog heb kunnen ontplooien. Ik ben ook dankbaar voor mijn twee zonen die een fijne relatie hebben en werk dat ze graag doen. Ik zie mij drie kleinkinderen heel graag, die elke woensdag komen eten en waar ik veel vriendschap van krijg.

Mijn grote droom was altijd om te schrijven.

Op de schrijversacademie ontdekte ik dat ik vrij snel kon schrijven. Dat gaf mij de moed om te solliciteren bij het dagblad „Het Volk“. Vier dagen later verscheen mijn eerste artikel. Ik was even trots en gelukkig als toen mijn oudste zoon geboren werd. Later schreef ik ook voor „Goed Gevoel“, een tijdschrift dat pas begon, en voor Passe Partout. De meeste artikels verschenen in „Het Laatste Nieuws“.

Mijn echtgenoot Hugo was mijn fotograaf. Dat was onze mooiste tijd samen. Altijd op pad in Leuven en Lubbeek, en de mensen laten vertellen over hun belevenissen.

Brooddeling Brood voor het hele volk

We kennen het verhaal van de broodvermenigvuldiging, of brooddeling. We vinden het bij de vier evangelisten, vandaag horen we de versie van Johannes. Laat ik beginnen met enkele citaten die ik vond bij de voorbereiding:

“Ik vind oud brood niet hard. Géén brood, dat is hard.”
- uit het boekje ‘Brood én rozen voor iedereen’ van Lieven De Pril, met getuigenissen van mensen die in armoede leven.

–en een uitspraak van Mahatma Gandhi. ‘Er zijn in de wereld mensen die zo arm zijn, dat God hen niet kan verschijnen tenzij in de vorm van een brood...’

In een commentaar van Mgr. Romero las ik:
‘God wil absoluut de deelname van mensen om een wonder te laten gebeuren.’

We beluisteren dan eerst een tekst over onze aarzelingen als wij in gang moeten schieten.
Roeping Christa Peikert-Flaspöhler, vertaling Paul Begheyn SJ

Je kunt de eerste toon zijn in een lied waardoor alle grenzen vergeten worden wees niet bang wees niet bang ook wanneer de toon amper klinkt, wees niet bang

Je kunt de eerste vonk zijn voor een vuur dat alle wapens tot ploegen omsmelt wees niet bang wees niet bang ook wanneer de tegenwind je striemt, wees

niet bang

Je kunt de eerste graankorrel zijn op een akker die alle handen vullen zal met brood wees niet bang wees niet bang ook wanneer het land vol stenen zit, wees niet bang

Je kunt de eerste druppel zijn voor een bron die in de woestijn levensliederen zingt wees niet bang wees niet bang ook wanneer de wolk nog zwijgt, wees niet bang

Je kunt de eerste pas zijn voor een dans die alle voeten leidt naar onze God wees niet bang wees niet bang ook wanneer je voet nog struikelt, wees niet bang

Wie wil leven (melodie: On a wagon bound for market)

Wie wil leven, moet zich geven, moet het wagen op weg te gaan, met zijn vragen, onbehagen, moet met anderen samengaan. Niemand kan het leven aan; als hij alleen blijft staan, want een mens leeft niet alleen, je moet naar and'ren gaan.
Leve, leve, leve 't leven,
't leven is een mooi verhaal.
Leve, leve, leve 't leven,
't leven van ons allemaal.

Uit de viering 28 juli 2024 van de Don-Bosco Gemeenschap "Brooddeling Brood voor het hele volk"

Werken en vakantie

Mijn kleinzoon van bijna zes probeert aan hoog tempo te begrijpen hoe de wereld in elkaar zit. Soms loopt hij al voor op mij, maar af en toe kan ik hem nog iets uitleggen. Ik besef haarscherp dat de rollen wel dra omgekeerd zullen zijn.

‘Oma, moet je betalen als je ergens gaat werken?’ vroeg hij me onlangs. Werken is voor hem een soort voorrecht dat hoort bij de grotmensenwereld, net zoals autorijden, een huis hebben en getrouwd zijn. Het lijkt hem dus niet onlogisch dat je daarvoor moet betalen. Goed dat het verbond van ondernemers hem niet bezig hoort, ze zouden nog op ideeën komen. Ik vertel hem dat je meestal juist geld krijgt als je ergens gaat werken en dat papa's en mama's daarmee alles betalen wat je nodig hebt om te leven. Hij knikt bedachtzaam bij die informatie.
‘Dan ga ik er later voor zorgen dat iedereen werk heeft’, zegt hij blesst. ‘Dan is er niemand nog arm.’

Het is dapper, al klinkt het vrij liberaal. Ik bespaar hem een uitleg over inkomensverschillen en solidariteit. Een oma moet nog iets van wijsheid overhouden voor later.

Werken is niet altijd alleen maar

een voorrecht, dat ervaren we allemaal. Er zitten vaak ook vervelende kantjes aan, er is sleur of frustratie, er is de stress van werkdruk en deadlines. Maar tegelijk is het natuurlijk geweldig om werk te hebben waarin je je kunt uitleven en waarmee je geld verdient. Misschien staan we daar soms te weinig bij stil.

En werken is ook zo fijn, omdat je dan af en toe echt vakantie hebt. Blijkbaar hebben wij mensen contrasten nodig om echt van iets te genieten: dag en nacht, winter en zomer, werk en vakantie. Rust is vooral heerlijk als er voordien drukte was, en omgekeerd. Alleen zijn kan fijn zijn na een tijd in goed gezelschap. Enzovoort.

Alleen God is er altijd. Altijd anders, vaak verrassend. Soms als een basso continuo op de achtergrond. Soms als een hoge noot midden in ons leven. Vaak als een warme mantel om ons heen.

Ik wens jullie allen een wonderlijke vakantie toe vol tegenstellingen.

Kolet Janssen
gepubliceerd op 8 juli 2019
(<https://www.koletjanssen.be/blog/werken-en-vakantie/>)

ONTHAALDAGEN UNIVERSITAIRE PAROCHIE

Van 9 tot 13 september 2024 tovert de Universitaire Parochie van KU Leuven het domein van De Kluis in Sint-Joris-Weert om tot een veilige haven voor studenten die in september hun studie in Leuven zullen starten. Onder begeleiding van ouderejaarsstudenten maak je kennis met elkaar en het studen-

tenleven. Met de onthaaldagen legt de Universitaire Parochie de focus op verbindende activiteiten in een kleine groep. Zo ontstaan diepgaande vriendschappen nog voor het academiejaar start.

Meer informatie en een inschrijvingsformulier vindt u op de web-

site www.kuleuven.be/up/onthaaldagen.

Universitaire Parochie en het Onthaaldagenteam:
Ayla, Arne, Fien, Jarne, Linde, Nele, Gert en Daan

Kris Gelaude, een woordkunstenaar op De Preekstoel

Op 25 juli was Kris Gelaude de tweede gast van de derde editie van De Preekstoel in onze abdijkerk. Zo zitten we intussen aan tien Preekstoelen in totaal en steeds opnieuw weten sprekers het talrijk opgekomen publiek te boeien met hun getuigenis.

Zelf noemt ze zich "auteur", maar het etiket "woordkunstenaar" typeert haar beter. Weinig mensen zullen nog nooit een tekst gelezen of gehoord hebben van Kris Gelaude. Zij is in Vlaanderen met voor-sprong de koningin van teksten die inspireren, ontroeren en houvast geven. Zij schreef voor tal van tijdschriften en voor uitgeverijen van wenskaarten, maar publiceerde intussen ook maar liefst tien boeken met zingevingsteksten.

Begin mei verscheen haar tiende boek "Gedachten als vuurvliesjes" en werd ze geïnterviewd voor www.otheo.be, de nieuwe website van de Kerk in Vlaanderen. Op de vraag hoe het toch komt dat haar boeken zo goed verkopen, klonk het: "In mijn boeken staan teksten die mensen kunnen gebruiken op belangrijke momenten in hun leven: een geboorte, een

huwelijk, een afscheid. Ze willen een kaartje of een brief sturen en vragen zich soms af: wat moet ik schrijven? Bij het verschijnen van 'Voor wie woorden zoekt' was ik heel verwonderd dat die uitgave zo snel uitverkocht was. Mensen waren blijkbaar op zoek naar zinvolle teksten." "Maar", voegde ze eraan toe, en daar zit wellicht het geheim van haar succes, "ik hoed er mij voor om prekerig over te komen".

Prekerig was haar getuigenis op De Preekstoel allesbehalve. We kregen maar liefst tachtig jaar levenservaring in een half uur. Haar integrale tekst vind je terug in het verslag dat als nieuwsbericht werd gepubliceerd op www.abdijvanvlierbeek.be.

Voor en na gaven onze huisorganist Paul Van Hooff en huisfluitiste Odette Meyers het beste van zichzelf met orgel- en blokfluitmuziek.

De drink achteraf in de Pandtuint viel letterlijk in het water, maar ge-

lukkig bood de Pandgang een welkome beschutting voor wie maar niet uitgepraat geraakte over een inspirerende getuigenis.

Het is nu uitkijken naar onze laatste spreker die komt getuigen op donderdag 22 augustus 2024. Afspraak om 19.30 u in de abdijkerk in Vlierbeek voor wie in alle rust en stilte wil genieten van de muziek. Om 20 uur vernemen we wat het voor Marie Bamutese betekent wanneer zij zegt 'ik ben christelijk gelovig'.

Meer info: https://www.abdijvanvlierbeek.be/de-preekstoel/?pag_titel_nl_link=depre

Tekst © Hans Smeyers
Foto's © Dirk Motmans

SINT-MICHIELSVREDESKERK

Derde Internationaal Contius Bach Festival, Contius Academie en vredesmis

Reinhold Van Mechelen startte met zijn ensemble 'a nocte temporis' het festival, hier in beeld met Bernard Focroulle, artistiek directeur van de Contius Foundation. © Fabienne Legrand

Enkele indrukken

Op het programma van het derde Internationaal Contius Bach Festival (4 - 14 juli 2024) stond muziek van Johann Sebastian & Carl Philipp Emanuel Bach.

Reinhold Van Mechelen startte het festival met zijn ensemble 'A Nocte Temporis', op de foto in beeld met Bernard Focroulle, artistiek directeur van de Contius Foundation. De concerten werden steeds ingeleid, meestal door de speler, en afgesloten met een gezellig drankje en hapje, waarbij kon worden nagepraat.

Het was een bijzondere belevenis. Op de verschillende concerten lieten velen zich onderdompelen in prachtige orgelklanken, uniek gebracht door top-organisten uit zoveel landen.

De meeste concerten vonden plaats in de Sint-Michiels Vredeskerk, maar er waren er ook in de Sint-Jan de Doperkerk, de Sint-Geertruikerk en het Huis van de Polyfonie.

Zo vonden in het kader van het festival ook twee clavichordconcerten plaats bij de Alamire Foundation in de abdij van Park. Een clavichord is een klein kamermuziekinstrument dat aan de bron van alle klavierinstrumenten ligt. Het wordt vaak gespeeld door organisten. Er was een speler uit Parijs en tevens uit Hongarije. De Hongaarse ambassadeur heeft dat laatste concert daarom bijgewoond.

Joris Potvlieghe, orgel en clavichordbouwer uit Tollembeek, België, gespecialiseerd in de 18e eeuw, die de tweede en derde fasen van het Contiusorgel voltooidde, bespeelde die avond het clavichord.

Bij het slotconcert van het Contius Bachfestival (13 juli) uitgevoerd door Concerto Armonico Budapest omringden de strijkers in de galerij hun leider, de organist Miklos Spanyi. Daardoor werd de synchronisatie verhoogd, en werden de orgelstukken van Carl Philipp Emanuel Bach die ze speelden mooi gecommuniceerd naar het geboeide publiek.

Op 7 juli vond een vredesmis plaats, inhoudelijk verzorgd door de Nederlands-Spaanse gemeenschap van Sint-Michiel, met pater Juan Carlos als voorganger. De viering werd prachtig muzikaal opgeluisterd door deelnemers van de Contius Academie, een prachtig samenspel van orgel en zang.

Katlijn Malfliet, voorzitter van de kerkfabriek, bracht nog eens duidelijk het project in beeld van de Sint-Michiels Vredeskerk, met als kern de Nederlands-Spaanse geloofsgemeenschap. Ze vermeldde daarbij het ontsluitingsproject met het Contiusorgel en de openheid naar de ruimere gemeenschap bij het werken aan vrede en klimaat.

Katlijn: 'Werken aan vrede vraagt moed, creativiteit en doorzettingsvermogen.'

In de lezingen van vandaag horen we over het lot van profeten, die in alle tijden mensen oproepen om wantoestanden aan te pakken en concrete stappen te zetten naar een solidaire vreedevolle wereld op een leefbare aarde. Ze zijn zo nodig, maar hun oproep wordt niet altijd in dank aanvaard.

Als Vredeskerk voelen wij ons geroepen om die vredesboodschap te brengen, zoveel mogelijk ondersteund door de prachtige klanken waarmee het Contiusorgel Bachs vredesboodschap in oneindige toonaarden verkondigt.'

En zoals elke zondag worden de kinderen bij de eucharistieviering betrokken, bij het aanbrengen van de gaven en het naar voor komen om in een kring het 'Onze Vader' te bidden.

Van de deelnemers aan de Contius Academie hoorden we heel enthousiaste reacties, zoals: 'Lang leve de Contius Academie, dank voor alles, ik hoop jullie terug te zien.'

'De mensen die hier samenkomen, creëren samen een heel gelukzalige context.'

Woorden als 'verbinding', 'groei', 'meesterschap' geven goed weer wat de Contius Academie beoogt, als broedplaats voor creativiteit en verbinding. Een plaats waar verschillende muzikale werelden samenkomen.

Er was de onderdompeling in een geweldige muzikale sfeer, de kennismaking met verschillende stijlen, de samenwerking en het samen zijn met medestudenten uit heel verscheiden achtergronden, de goede persoonlijke begeleiding en het uitgedaagd worden om de eigen kwaliteiten en creativiteit ten volle in te zetten. Zoals al gezegd waren het studenten van de Contius Academie die voor de muzikale op-luistering zorgden van de vredes-mis. En de studenten van de twee groepen gaven zelf ook een concert voor het publiek.

Lieve De Kinder, met input van Fabienne Legrand en Anna Wood.

Algemeen coördinator Veerle Braem en Anna Wood, verantwoordelijke voor de organisatie van de Academy. © Fabienne Legrand